

Naturgy v podstatě považuje za nemožné dospět k závěru o legalitě odůvodnění napadeného zahajovacího rozhodnutí řízení, když v něm chybí odkaz na srovnávací analýzu, kterou judikatura vyžaduje k odůvodnění selektivní povahy podpory, a když neobsahuje, byť stručné a předběžné, uvedení důvodů, ze kterých by sporné opatření mělo na základě srovnávací analýzy být selektivní. Tribunál nemůže po právu uplatnit nesprávný standard pro odůvodnění s odkazem na to, že zahajovací rozhodnutí má provizorní povahu. Konkrétně a s ohledem na to, že se zahajovací rozhodnutí týká prováděného opatření, které tudíž vyvolává ve vztahu k příjemcům významné právní účinky, měl Tribunál po Komisi vyžadovat odůvodnění, jež by dostálo standardům nastaveným judikaturou v oblasti selektivity, i kdyby mělo být stručné a provizorní.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného právního posouzení při přezkumu uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU v souvislosti se selektivní povahou sporného opatření.

Naturgy se domnívá, že Tribunál se při přezkumu popisu selektivity sporného opatření, jež provedla Komise, dopustil dvojího nesprávného právního posouzení. Naturgy má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení nejen svým závěrem, že právní kritéria přezkumu selektivní povahy opatření mají být odlišná v závislosti na tom, zda dané opatření bylo posuzováno před zahájením formálního vyšetřovacího řízení nebo po tomto zahájení, ale i obrácením důkazního břemene a nekonstatováním, že Komise dospěla vzhledem k odůvodnění zahajovacího rozhodnutí k nesprávnému závěru, že sporné opatření je selektivní, resp. neprokázala právně dostačujícím způsobem selektivitu opatření.

(¹) Úř. věst. 2018, C 80, s. 20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte costituzionale (Itálie) dne 22. listopadu 2021 – trestní řízení proti E.D.L.

(Věc C-699/21)

(2022/C 73/18)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastník původního trestního řízení

E.D.L.

Předběžná otázka

Musí být čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu (¹), ve světle článků 3, 4 a 35 Listiny základních práv Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že pokud se vykonávající justiční orgán domnívá, že by předání osoby trpící závažnou, chronickou a potenciálně nezvratnou nemocí mohlo způsobit nebezpečí vážného poškození jejího zdraví, musí si od vystavujícího justičního orgánu vyžádat informace umožňující vyloučit existenci tohoto nebezpečí a musí odmítnout předání osoby, pokud v přiměřené lhůtě neobdrží záruky v tomto smyslu?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1). Zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 19, sv. 6, s. 34.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte costituzionale (Itálie) dne 22. listopadu 2021 – trestní řízení proti O.G.

(Věc C-700/21)

(2022/C 73/19)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastník původního trestního řízení

O.G.

Předběžné otázky

- a) Brání čl. 4 odst. 6 [rámcového rozhodnutí] Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy⁽¹⁾, vykládaný ve světle čl. 1 odst. 3 tohoto rámcového rozhodnutí a článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, takové právní úpravě, jako je italská právní úprava, která – v rámci řízení o evropském zatýkacím rozkazu pro výkon trestu nebo ochranného opatření – absolutně a automaticky znemožňuje vykonávajícím justičním orgánům odmítnout předání státních příslušníků třetích zemí, kteří se zdržují na území Itálie nebo zde mají trvalé bydliště, a to bez ohledu na vazby, které tito státní příslušníci třetích zemí v Itálii mají?
- b) V případě kladné odpovědi na první otázku, na základě jakých kritérií a předpokladů mají být tyto vazby považovány za natolik významné, že vyžadují, aby vykonávající justiční orgán předání odmítl?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 190, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Lucembursko) dne 1. prosince 2021 – GV v. Caisse nationale d'assurance pension

(Věc C-731/21)

(2022/C 73/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GV

Žalovaná: Caisse nationale d'assurance pension

Předběžná otázka

Brání unijní právo, zejména články 18, 45 a 48 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie⁽¹⁾, ustanovením práva členského státu, jako je článek 195 lucemburského Zákoníku sociálního zabezpečení a články 3, 4 a 4-1 novelizovaného zákona ze dne 9. července 2004 o právních účincích některých partnerství, které podmiňují přiznání pozůstalostního důchodu pozůstalému partnerovi z platně uzavřeného a registrovaného partnerství v členském státě původu pozůstalostního důchodu z důvodu výkonu profesní činnosti zemřelým partnerem v hostitelském členském státě podmínkou zapsání partnerství do rejstříku vedeného tímto státem za účelem ověření hmotněprávních podmínek vyžadovaných zákonem tohoto členského státu pro uznání partnerství a zajištění možnosti se jej dovolávat vůči třetím osobám, zatímco přiznání pozůstalostního důchodu pozůstalému partnerovi z partnerství uzavřeného v hostitelském členském státě je podmíněno pouze tím, že partnerství bylo v tomto členském státě platně uzavřené a zapsané?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 141, s. 1.